

Ковалів Євстахій Осипович

Кандидат технічних наук,
академік УНГА, фахівець
у сфері транспортування
нафти і газу

Народився 6 жовтня 1951 р. у с. Семигинів Стрийського району Львівської області.

Протягом 1969–1974 рр. навчався на факультеті електрифікації та автоматизації гірничих робіт ІФІНГ, де отримав кваліфікацію гірничого інженера-електрика.

Трудову діяльність Є. О. Ковалів розпочав після закінчення вишу. Пройшов шлях від слюсаря до інженера контрольно-вимірювальних приладів і автоматики НПС Карпати Рівненського управління нафтопроводу «Дружба».

З 1982 до 1995 р. працював на об'єктах УМГ «Прикарпаттрансгаз». Обіймав посади інженера, начальника служби КВП, головного інженера Богородчанського ЛВУМГ. Із 1995 р. був головним інженером УМГ «Прикарпаттрансгаз». Після виходу на пенсію в 2011 р. Євстахій Осипович продовжує працювати заступником головного інженера з виробництва УМГ «Прикарпаттрансгаз». У 2005 р. захистив дисертацію «Оптимальне керування роботою багатоцехових КС із різними типами приводів»

і йому було присвоєно науковий ступінь кандидата технічних наук у галузі автоматизації виробництва.

Він брав активну участь у розбудові газотранспортної системи України, долучався до будівельних та пусконаладжувальних робіт на компресорних станціях і магістральних газопроводах, зокрема таких, як Уренгой–Помари–Ужгород, «Прогрес», Ананів–Чернівці–Богородчани, а також підземних газосховищ та інших об'єктів. З його ініціативи і за активного сприяння споруджені газовимірювальні станції Орловка, Олексіївка, Гребеники, що дало можливість забезпечити відповідну точність обліку природного газу, який подавався на експорт та внутрішнім споживачам.

Під час виникнення аварійних ситуацій, спричинених стихійними природними явищами, на магістральному газопроводі «Союз» у районі с. Комсомольск (2001) та на газопроводі Долина–Ужгород–ІГ (2002) він керував проведенням аварійних відновлювальних робіт, які були здійснені у максимально стислі терміни.

Є. О. Ковалів — автор дев'яти опублікованих у професійних виданнях наукових праць, багатьох винаходів і патентів. Вони стосуються в основному запровадження новітніх технологій ремонту магістральних газопроводів під робочим тиском.

Він — член Української газової спілки. Є головою державних експертних комісій в Івано-Франківському національному технічному університеті нафти і газу. Виступав на міжнародних симпозиумах із питань транспортування та зберігання газу.

За вагомих особистих внесок у розвиток нафтової та газової промисловості, високу професійну майстерність Євстахій Осипович нагороджений Почесною грамотою Кабінету Міністрів України, почесною відзнакою НАК «Нафтогаз України» II ст., відзнакою ДК «Укртрансгаз», грамотами НАК «Нафтогаз України» та ДК «Укртрансгаз».

Ковалко Михайло Петрович

Доктор технічних наук,
професор, академік УНГА,
державний діяч

Народився 24 вересня 1944 р. у с. Лівчиці Городоцького району на Львівщині. Після закінчення Дрогобицького нафтового технікуму у 1962 р. працював оператором із видобування газу в Шебелинському, а потім — у Стрийському ГПУ. В 1972 р. закінчив ІФІНГ, у 1990 р. — Академію народного господарства при Раді Міністрів СРСР.

Продовжуючи трудову діяльність у Шебелинському ГПУ, він за короткий період пройшов шлях до заступника начальника управління. З 1977 р. працював головним інженером, у 1987 р. обійняв посаду начальника Полтавського ГПУ. В 1988 р. став головним інженером об'єднання «Укргазпром».

За безпосередньою участю Михайла Петровича вперше на Новотроїцькому ГКР було освоєно технологію сайклінг-процесу, яку пізніше широко застосовували на інших родовищах. Розроблені та реалізовані ефективні засоби боротьби з вуглекислотою корозією, запроваджувалося нове свердловинне обладнання, що забезпечило надійну експлуатацію глибоких газових

свердловин. У 1983 р. він захистив кандидатську дисертацію «Методи інтенсифікації видобування вуглеводневої сировини на кінцевому етапі розробки газових родовищ».

У 1992 р. Михайла Ковалка призначили на посаду голови новоствореного Державного комітету України з нафти і газу, в 1995–1997 рр. він працював головою Державного комітету України з енергозбереження, а в 1997–1998 рр. очолював реорганізований Державний комітет нафтової, газової і нафтопереробної промисловості України.

Був народним депутатом України II та III скликань, очолював Комітет Верховної Ради України з питань ПЕК, ядерної політики та ядерної безпеки. У цей період він докладав багато зусиль для зняття темпів падіння обсягів видобування нафти і газу, брав активну участь у розробці Національної програми «Нафта і газ України до 2010 р.», ЗУ «Про нафту і газ». У 1999 р. захистив докторську дисертацію «Методи та засоби підвищення ефективності функціонування систем трубопровідного транспорту газу».

Протягом 1999–2003 рр. Михайло Петрович був головою спостережної ради НАК «Нафтогаз України».

Він — ініціатор вступу України до Міжнародного газового союзу та Світового нафтового конгресу. Був першим президентом Всеукраїнської нафтової асоціації, президентом (2000–2008), а пізніше — віце-президентом УНГА, членом АГН України, редколлеї журналу «Нафтова і газова промисловість». Михайло Ковалко — автор понад 90 друкованих праць і 35 винаходів, а також десяти збірок поезій та багатьох музичних платівок.

Він — заслужений працівник промисловості України, лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки. Нагороджений орденами «За заслуги» I–III ст., медаллю «За трудову доблесть», галузевими відзнаками.

Помер 24 травня 2012 р.